

† ap
Cinquada, 26 Juliol 1.922

Beuvolgut mestre: Si no este
mal informat es demà el dia que
els seus deixebles li dediquen un ho-
menatge. Jo no he tingut ^{l'honor} de ser
deixeble seu, al menys directament
però així no priva el que jo sigui un
fervent admirador de la seva obra i
mes que admirador, enamorat fervent.

Jo guardari inestorbable recort de la
euvicó que en mi han produït moltes
vegades la seues composicions. Recordo
com si fos ara, l'impressió que m'ha
produït el sentir per primera vegada -
fa set o vuit anys quan encara no
coneixia Vich ni somniaba que l'autor

de la canço que tan m'encisava veugui
algún dia honor-me amb la seva bona
amistat - aquella canço característica tan
frenda, la pessa del Tabernack.

Permeti'm doncs que m'uniuixi al
homenatge que ls seus deixebles tan jn-
tament li dediquen, quan menys a to-
tes d'agraïment ja que tots participen
de ls dolçors de ls seves cançons i per tots
es V. un guia, un exemple - i ja sabem
que l'exemple es lo que més incita a obrir
de lo que pot esperar-se d'un compositor
que sab enamorar-se i viure, per dir-ho aixís,
de ls cançons populars.

Quegui acceptar la meua felicitació ben
sincera i afectuosa. Deus li concedirli molts
anys de vida per poder treballar per la
seua glòria i bé de Catalunya
Seu dñ.
F. Gila. Oñate

4 Paris, 29 Mars 1823.

Rend. Mm. Luis Pomeu.

Vichs

Benvolgut Mm. Luis: Faig re-
bre la seva carta; ja no cal dir ni
eu va ploure. Aniré avui al bureau
d'édition de la Schola a buscar les sol-
fes que m demaneu.

Aquesta carta serà com l'ecordi
de la que vindré tan aviat com trobi
^{hora} una lliure, que la trobaré si la busco bé.

Com feta molt que les meves im-
pressions sobre el Congrés de Sant Gre-
gori siguin del seu agrado; així serà
bona sensal.

El felicitat pel forni de València.

Jaumateix així d'avançar-se en fora de
casa forçats de conquista, oi? Però
no hi fa res, doncs a València encara deu
en estar en plena dominació musul-
mana, en què a minica religiose. Es
veu que el Rei En Jaume encara hi va
diques alabats.

Veig de convertir el P. Manana.

Solidi d'el part meu. Nos haviem favo-
rat variis vegades al Colau quan ja a-
nava a donar llinis d'orque, però en
seus que el nom no em coneix.

Sab que ting ocasió de sentir el
cant Gregori molt ben interpretat?

Aquest metè he anat a l'ofici de Dijon
Saint al Convent de Benedictins; no seria
fora l'última vegada.

Éing moltes gaues, o millor dit, fau-
d'escrime solfer. Begui que després de
mitj any de contrapunt, fuga etc. venen
unes gaues de trencar tots els lligams i voler

lliurement! Així no val pas dir que
renegui del contrapunt i de la fuga.
no: ja m'enten vosti

Donc, que li va explicar Mon. Muret?
Va sentir una sola vegada la Sim-
fonia Götica i el Choral de Tournemire,
en la sessió del Congrés justament.

M'agradarà molt saber la seva opinió.

Es prou per avui. Li desitjo una
Pasqua ben feliç. Salut a la seva família
Bongui Records al Sr. Mariam Lera

Seu af.

E. Ribes Martí

¿Qui son aquestos señores busca-re-
nos - por lo que seuble - de la Revista
Catalana de Mainica?

Paris. 24 Juny 1923.

Rond. M^r. Lluís Romen

Vich.

Benvolgut M^r. Lluís: Ja veu aquí!
Be' es veritat que je fe dis que devria
haver arribat però que hi va fer, munce
et es tarde cuando llega Lo bonic del cas
es que de tantes coses que tenia per dir-li
no se per on començar; i de tant temps
que fe que guardaba aquestes coses, tenc
que moltes hagin fugit de la memoria.

Començaré, doncs, a le bone de Sen
i una cosa o altra sustrà.

El mes d'Abril vaig rebre una carta
d'en Gibert en la que em parla de la Mima
del Roser; diu aixís: El dia de la Trosimi-
ma vaig sentir a Sant. Felip Neri de Bar-
celona la Mima del Roser de M^r. Romen

cantade per una bona part de l'Orfeu Català. Com ve produïa una fonda eucòia. Va ser una interpretació fulgurant, alle Mille!

Donava l'impressió d'una obra forta, sen-
cera, molt catòlica i molt catalana; de-
vant d'una execució tan viva i sen-
sida, les observacions que devant el per-
fom feia desapareixien per com-
plet. Era una obra mestre que s'im-
pressionava, tota ella.

Durant aquest temps he anat trua-
llant com sempre el contrapunt, fuga, com-
ponició i orgue. He tret ja dos o tres del-
licats preludis i fugas de Bach. Verdade-
rament, Bach és el deu únic i tot poderós
de la música, davant d'ell tot hom té de
callar.

He sentit tant de música i de tot
lors: Gounod, una mica revellit, però no es
pot negar que en les obres d'aquest autor s'hi
note una certa facilitat melòdica. És clar que
moltes vegades aquesta melodia no s'eulaira
molt, però canta. Debussy, Ravel, Strauss,
d'Indy, Franck, Dukas, Hummer, Wag-

mer. No he tingut ocasió de sentir cap obra
de la colla dels Sis, aquest piers de la minice
politol, atonal etc. D. tot jolegat en ~~seu~~
deduïxo; que la simplicitat es una gran
virtut i al dir simplicitat no vull signi-
ficar restricció de medis d'expressió; ~~no~~ crec
que es poden usar tot els medis mentres no
siguin autònoms, cal solament par-
simonia i prudencia en la elecció. Aveni
es fa un verader abús de medis quan
no hi ha fórmula, que així es mal vell. Per
exempl: d'encà de Wagner l'orquestra mo-
derne ^{es ha enriquit} d'una joia de instrument que abans
no tenia, doncs hi crec cal que s'usen tots
i sempre, ~~es~~ ^{en} un abús. I en canvi Mozart
i Beethoven feien meravelles amb le seus
orquestre, relativament requida i així i tot
no usaven de cap medi si no quan era
hora i prou. És la mania moderna de la
complicació que tot ho esuda i qüestionant.

Un altre exempl: els impressionistes han
usat ms o menys acertadament l'empren

de quinta i quarta següda; d'acò ara cal que
tot hom. naturalment, escrigui una sèrie de
quinta sense to mi so, perquè si.

En d-Judy diu que la melodia no enve-
lleix mai. Je sab el que dir.

Taig vengut a l'Òpera, Boris Godounov;
es molt bonic; així si que canta i bi.

He vist també - La Flauta màgica de Mo-
zart; deliciós.

Ja fe alguns dies voreu tenir la revi-
sió de treballs escrits del 1er curs de Comparses i
un motet a 4 veus en estil de la polifonia
del segle XVI i un coral variat. El meu motet
"L'home non seu dignu" va agradar molt
a en d-Judy; ja tindrè ocasió de veure'l.

Demà tindrà la revisió de treballs escrits
de 2^{on} curs, la fuga. La meua fuga es so-
bre un tema popular; voreu en d-Judy
que hi quedi.

Taig quedar agradablement sorpres de
la bona impressió que hi han fet les meues
cançons. Ja m'ho semblava que eren boni-
ques, especialment la brimera, però no em pen-

sava que hagués escrit tan bé. Mes encara:
m'havia fet la il·lusió de que la música reli-
giosa, aquest gènere al menys, m'era per mi.

Jo no si si aquesta cançó son ben mu-
sa, o si Mm. Roman hi té alguna cosa que veu-
ri que li sembla? Com passa una cosa estranya
que no si si es mania o reditot; no puc escriu-
re dos compassos de música que no pessi entre
mi; així sembla de Mm. Roman. Fins en
els exercicis de contrapunt - que en d'Indy ho-
ba sempre molt músicals que diré - en
havia ~~est~~ així

En Lulirach, que m'hi res de tonto -
en dir que la primera vegada de fer la
cançó Solce Mare au bon Dieu -- ve que des d'un
rientot, no hi ve trobar res atroçament i a
Mm. Miguel li ve passar el motet. No en
creia que aquesta criatura tan ignorant tin-
gués d'esperances ningun. Jo m'havia cregut
que era una cançó ben senzilla ... ignorant
~~et~~ incapaz d'intrigar a ningun. ~~Atta~~

Ja em semblava que l'armonització podia
causar alguna vergonya, però ve mes. M'agrada-
ria saber quinre impressió li va fer a tota a
primera vista.

Aquí he rebut el cartell del Correu mu-
sical de les festes de la Coronació que hi feren
un altre Misa de la Noia de Sen. de Maria?

Feus enviar-hi alguna cosa --- per-
ting per a Tovar-mu amb la ronda

Si voste hi envia res li agrairia molt.
em diguis - si no hi té inconvenient, sens
que no - a quin premi opta; no cal pas que
jo treballi injustament

Ja ve em recordo de l'eucèrre que em va
fer em Lopera i que ara jo me'n irrita.

Saludaré de part meua i de qui hi que em
disposi que amb tot el treball d'esta
jo requereix des cues de Compromissos a la de-
gades - tot ha anat a la bona de Sen.

Com sembla que per aquí ve mes.

Donqui molts records a la seva familiaria
Dr. Mariam Lema.

Sen de cor

J'hoque de l'obra remota? *L. Ant. Martí*

Paris, 11 Juillet 1823.

Rend. M^r. Louis Romen.

Vich.

~~Excusez~~ M^r. Louis: Vaig rebre le
seve certe que m'ne causon gran alegris.

A propste la vinguesse du Dr. Viñas per
escriure aquesta questa rebelle que elle m'ne
li entregará.

Parlem encora de les meos cançons encara
que no sigui gaire foli que dirien aquí,
parlar de les coses pròpies per que diem
tri, a un pare li es difícil no parlar
des seus fills, es estimo massa.

Vostè creu que les cançons son ben meas,
i així naturalment que m'agrada. Afegeix,
no he cregut pas que les teus cançons sem-
blin de M^r. Romen; tant i este bi per m'ne
sabria, heu gran que s'hi assemblin.

Segurament les seus cançons, le seus mi-
sica m'he influenciât. Lo que heu ame-
gurar e que le seus missica m'he entrât
molt endins i de de fa molt temps. i e
cosa certa que res sunt que m'haigi entrât
a l'au. Això si, le primera materia per
dir-ho això, es convertir en una cosa no-
va mes o menys personal, segons le po-
tencia d'animació de cada un.

Desis e, ben segun que voste i' fi heu
parlat en le materia font; le canç popular
i el cant gregori. Jo m'he trasat sis anys
a Vich, com quin dia m'entint res me

que cançons populars, i es agut un gran
benefici que de a l'afec- el cant gregori
sembla m'he encisat i ara me que mai

M'havia fet sempre per escriure missica
religiosa o millor ^{dit} missica d'iglesia. Entenc
que le missica d'iglesia he d'exposar tan
intensament com qualsevol altre missica
el sentiment que porta el fruit i es corren
des penells ben grans: canç en un lirisme

que no dir amb le gravetat de le con del
templo. Si auer a l'extrem contrari e crivint
una minica freda sense auima, sense emocii
en fi, detestable. Com sabrà greu parlar el

ms de Maig sense escriure una canço ma-
riana i vaig veureu probor fortuna. Vetequí.

L'altra canço, Nit de Juns, ve sentar ben
li perquè ve veureu. La vaig fer en proce-
stona i sense cap dificultat, la melodia
sobre tot; l'armonització seu ve estar una
mica mes.

Estic molt content d'aquell cançó per-
que m'agradaria fer minica per als humils
i mes encara minica religiosa. Així m'heu
pas dir que tingui d'abandonar lo altre, m-
tot es pot fer. Com Rofe Lubrecht li pots
he el motiu i la fuge de que li parlava
en le meua ultima carta; a veure que m'hi
dir. Així d'una furga jo veteix una
mica boi?

Com bella pel cap d'escriure una collecció
de glori de cançons populars per a triar i que
m'hi deuteu! Verdaderament m'estem molt

factets d'aquesta classe de minic, ^{seu} en dedicat
cani exclusivament a armonitzar cançons po-
pulars, ens resulte lloable, però atureu-vos aquí
em sembla que s'espera la fiina tot just co-
mençada. Bon fe per que la organització de cosa
nosta estudien per si això seria un impe-
diment a la ascensió triomfant de l'art
català que en serà complet, integral, om-
nien ara, fins que tinguem una escola
simfonica catalana, és així com hem
una escola d'art e hoal que en tessen en lloc
nos.

Aquell projecte de publicar amb la col-
laboració dels seus deixebles una col·lecció de peces
d'armonium i com està? No es tornarem a
reunir aquest any els seus deixebles?

Teus envien al concurs de la festa de la
Coronació la col·lecció de peces d'armonium.
Encore me hi he pensat per així; La motte
don i la mandre i gnomista de tot

Res més per avui. Espero que aquest interès
tindrem ocasió de fer llargu ~~per~~ una honra.
Recor a la meua família B. i M. i a la meua
Jen per. *J. M. i B.*

Ja deu saber que soc Mestre de Capella
de St. Louis-en-le-Val. El meu professor d'orgue
es organista d'aquesta iglesia i al trobar-se vacant la
plana de Mestre de Capella, em va proposar i vaig ser
acceptat demaguida. Estic molt bé. Tintel dir que
continuo estudiant seriament l'orgue i la Compositio.

vol, com les cançons de vots, per exemple, que es poden pre-
sentar a tot arreu ^{sempre} per de quedar onalament. (Brequi que li dic
així sincerament convergut) La simplicitat és una bona
qualitat massa sovint confosa amb la bonteria, no obstant.

Tinc gran interès en conèixer la seva opinió sobre
tot lo dit anteriorment i de parlar-ne lliurement
a l'interiu quan ens veurem.

A propòsit de les seves contribucions: ja deu recordar
que al març de l'88 vots va donar-me algunes de les
seves cançons per a ensenyar-les al mestre d'Indy lo
que no m'ha sigut possible. Tindrà lo que ha parlat:
primerament les vaig donar al Mestre de Capella de
Sant Coloma - l'església on l'esor Franc Escrivé
l'orgue - que és un senyor molt ben relacionat, a
fo de que ell les donés a conèixer. Al cap de molt
temps les hi vaig demanar i em va dir que ja
les buscava. I així ja fa un any i omí; he anat
a trobar-lo varies vegades a la seva església, a casa seva
sense resultat, no les tenia onai. Ultimament li
vaig escriure demanant-li fer el favor de donar-me
la minica que li havia deixat perquè el millor l'an-
te fadia reclamar-me aquesta cançó. Son content

que no la tenia i que recordava haver-lo deixat a algun
col·lega però no em deia qui. És que l'ha perdut o vol-
ment l'ha deixat a algun i no recorda a qui? No ho
sé; el cert és que les solfes han desaparegut i en tot
molt greu encara que, com tot veure, no hi ting cap
culpa i tot s'ha fet a fi de bé.

Se felicita per la part que li toca de l'èxit de la
primera conferència del seu deixeble en Pafel Subirachs.
encara que pot fer alguna cosa de bé o potser molt i tot no
li sembla? Sobre tot que no es cauri de tardar.

Res gràcies per avui. Saludi de fort bones
la seva família al Dr. Marius. Lanson ha rebut
les conferències del Dr. Lanson - i voste rebí l'acte ben
vencer d'aquest amic cada dia ones fervent enans.
tot de la seva múnica, de voste

J. Ribà i Martí

35, Quai d'Anjou (5e)
Paris

+ Paris. 4 Juny 1826

Beuvolquet Messen Pleis; Siuen

que l'inferu està en sedrat de bones intencions, ço es que
que de les bones intencions no n'hi foran, i es ben cert

La bona intenció d'escriure-li foran fa temps que la
tinc però foran-la en practica ja es una mica me, di-
fícil. Sempre hi ha l'excusa de la feina que a mi
matineu no em conueu gaire, perquè per feina que es tinc
qui, com que el dia es foran llarg, sempre aunda una es-
tona; fàcta solament saber la profitar-la.

Pero a fi de compte el gran destorb son les cabiries: ni
es fàcil trobar el temps material d'escriure no ho es tant
tenir l'esperet lliure de trocencacions. Quan escric als
amics acostums a fer-ho llargament i es tot així que
no ho faig tant sovint com seria del meu gust

Seueni que de déu oncs de feuer que li tinc el
sobre de la carta escrit!

M'he enterat del gran triomf de l'Exercito Català
a Roma, i també de l'èxit de la Unió de la Mare de Aten

de Múria. El felicitat de tot cor. En Millet deu haver tro-
bat de Roma transfigurats quin home! Indubtablement
es el personatge català de més relleu dels nostres temps.

Mentes, trinquem Millet i brisi català en Trinus de
Riversa de 'el negoci perdut a Catalunya, la força del
saber es important per a matar el nostre esperit.

Ides compositors, com esteu? Espero que quan vin-
dri a Vic, a l'estiu, em podríu ensenyar alguna
nova compositio. ^{li ha enviat}

No si si en Gilbert em anai a la nata que vau
escriure l'any passat. Ara en faig una per violi i piano.
Ja li ensenyaré

He tingut ocasió de llegir i fins de sentir alguns de
les composicions d'última Hora, de compositors catalans, en-
tre altre, les sonates de Joan i d'en Marqués que venen
a ser executades per primera vegada en un concert de
l'Associació de Música de Càmera. Les coneix? No com-
prenc com es que la dita Associació omiri tan poc
prim. Aquestes sonates no son tals sonates ni tenen
res de català i els seus autors farien molt bé en es-
tudiar millor l'harmonia i sobre tot, el contrapunt i
no parlar de la Compositio. No tenen la preparació tie-

nica indispensable per a fer una sonata. Deuís en aquest
founded-sonatas no hi calo idea, cap melodia que valgui
res. És lamentable... Que ho fa que els músics de casa nos-
tra no vulguin estudiar, no tinguin ganes d'instruir-se?

Idreu Faldrà que me'n diu? Comc alguns de la
seus cançons i el Sonet per a violi i triau... i en sem-
bla molt fluxet, molt poca cosa i de vegades una mica
vulgar, per més que li facin homenatjes..... No ho en-
tenc. En Gilbert Caumont es de la mateixa opinió.

És ben creure que vaig llegir les composicions d'en
Faldrà convencent, ones encara, amb l'il·lusió de trobar-
hi quelcom ben interessant; vaig tenir una desfici

No li sembla que els joves músics catalans s'ho preuen
mans a la fusta? Quan algú ha armonitzat one o meys
evidentament una canço popular ja es creu dispensat
de tot estudi, ja no aspira ones augment. I no n'hi fauen
certament; és molt poca cosa, per més que harmonitzar can-
çons sigui obra molt lleable. Tant que hi fa fer fer!

Enim ara, que se sapiga, ningú o carí ningú s'ha
atrevit a fer glses de cançons populars per a chor, i es
comproen, és molt més difícil que una simple armonització.

Si tota la cultura, encara que ni, bona part, no és del
~~ni~~ mínim, serem a veure: és lògic que en el concurs

Sabat per exemple es demani, un quintet oratori, forma
simfònic etc quan a l'Escola Municipal de Doncelons
ni hi ha ni classe de comerç, ni curs d'orquestració,
ni no estic mal informat i a penes classe de contra-
punt? Deuen suposar que els mínims catalans tenen
la ciència infusa.

El pitjor és, a mon entendre, que per batxisme
mal entès no sabem veure aquelles deficiències molt greus,
sobretot, pel que fa a veure, i a veure tant ineludablement
les excel·lències de la moderna escola catalana, com ni
tot fons flors i vióles. Ja si que hem obres, com les d'en
Nicolau, de les quals podem enorgullir-nos però fixis que
lo millor que hem data d'una vintena d'anys és a
dir: no progressen, estan estacionats. Si volem estar
ben armat per a les lluites futures, si no volem fer un
fater poc lluit davant del món municipal, és necessari
que el nostre poder compositors tinguin una preparació
tècnica completa, i en són ben lluny! I tot així
fent mínims ben catalans, ben orgulls i ben humils.

'En Rafael, he balls força! Don que hi
molt mardo. Si escrius un d'aquests dies.

Saludi als amics Laperira, Dr. Mariano
Nogué, sense descuidar els seus.

2 abraça sans ofectiuism

~~F. Riera~~ Galt

† Paris, 15 Abril 1926

Molt estimat Mr. Lluís;

Aprofitant l'estada a París de la Regourd pro-
posen donar un concert de música catala-
nava a la Schola Cantorum. voldrien donar
una mostra de música religiosa catalana i es-
clar que vostè me hi pot faltar.

Tussem posar-hi la Fugària a la verge del
Renssi d'en Millet, potser l'Ante flos d'en Ni-
colau i l'Ave Maria i la madala Vida! per-
cutors de Galilea de Mon. Roman

Li agrairien en seguir les dues com-
posicions de vostè. En Robert Lammes està
enamorat de l'Ave Maria --- i jo també.

●Durant aquests dies estic pensant en els
goris de la Divina Pastora que jo havia a-
companyat tant vesades a Rich a l'església
de Copuladins durant aquesta setmana, en
aquells bons temps, que jo començava a tri-
bar una mica llunyans, de la nova

estada a Vich. Don la ve treure aquella
magnífica melodia? Ben sembla una de
les seves composicions, més perfectes i més grates
a la seva extrema simplicitat, la trobo molt
substancial i no em ~~se~~ estar de tocar-la
sovint

Ben Gilbert Canudas està empenyat en to-
car la nova sonata en el concert que pre-
fereix. Don m'agradaria, ja en fa por
que no tindrà temps d'acabar-la

Final els materials a punt per ~~a~~ una
sinfonia oi més, un tema per variacions
Hurra!!

Bon! Seix que quan ens venrem
a l'estiu, li podré tocar ~~tota~~ la Sinfonia

Bon acabant un article sobre la tècnica
de l'orgue, he a la Revista Musical Catalana
i hinc gaire d'escriure en un sobre la
personalitat en matèria d'art. Ha sigut
en l'acabament amb la seva carta generosa
publicada a la Ven de Catalunya qui m'ha

suggent l'idea d'aquest article. Som fan
converte gràcia ~~aquest~~ els que tenen tanta
pa de perdre la personalitat!

Li agrairé m'envia - encara que sigui
una mica fortuïta - la comparació de l'or-
gan de La Fleve es a dir; els regiments que hi
ha, extensió del poder, combinacions
etc. un vici fer sentir a l'interior, alguns
claus ^{de Dach} i fugues que es coneixen i
no perd. Tal a dir la veritat, ja comença
a tenir ~~una~~ una mica de franquesa amb
l'ager; no hi ha res com a bonic.

Recorde a la seva família, Dr. Mariam
Laforga, Imbrachs. No qui etc. (Tancu robe
ja fa temps! les cartes llurs que començen quan
e vagui. Ho un de tantes cabiries!)

Res més. L'abraço son oson.

No ha sentit res de nou?

F. Riba i Martí

35, quai d'Arjoux (50%)

Ahi veig venir per alguns vegades Feliu
de Sabany. Creuria que hi ha poques que tinguin
un gran parentiu amb la muller de vot
especialment l'havensueta. Al primer acte
hi ha alguns compassos que son exactament
de voté!! És curiós. Si en li sembla pot ve-
nir aquest parentiu?

SALLE DE LA SCHOLA CANTORUM, 269, rue Saint-Jacques

Vendredi 4 Juin 1926, à 21 heures précises

(Ouverture des portes à 20 h. 30)

CONCERT DE MUSIQUE CATALANE

DONNÉ PAR Mlle

Maria-Josepa REGNARD

et M.

Joan GIBERT-CAMINS

avec le concours de MM.

J. CIVIL i CASTELLVI, Ionel GHIGA

sous la présidence d'honneur de M.

Vincent d'INDY

PROGRAMME

I. LA MUSIQUE CATALANE

Causerie de M. Joan GIBERT-CAMINS

II. a) CHANSONS D'ADIEUX HARMONISÉES

Le chant des oiseaux . MILLET
Noël NIN

Le bon chasseur . . . ALIÓ
Chanson à danser . . . »

b) MUSIQUE RELIGIEUSE

La Vierge et l'enfant. NICOLAU
Prière à la Vierge . . MILLET

Ave Maria ROMEU
Noël »

Mlle Josepa REGNARD — à l'orgue: M. Joseph CIVIL i CASTELLVI

III. Danse noble pour piano

PUIJOL
RIBA-MARTÍ
MOMPOU
»
»
MORERA

Pastorale

Jeunes filles au jardin.

L'homme à l'ariston

Chanson et danse

Sardane (danse)

M. Joan GIBERT-CAMINS

IV. a) Deux pièces pour violon et piano

TOLDRA

b) Sonate pour violon et piano. (1er mouvement).

RIBA-MARTÍ

MM. Ionel GHIGA et Joan GIBERT-CAMINS

V. MÉLODIES ORIGINALES

La Petite aveugle. . . GOBERNA

Sérénade LAMBERT

Chanson ailée. V. M^{re} DE GIBERT

Clocher sous la neige. »

Mlle Maria-Josepa REGNARD

Cerisier en fleur . . . SAMPER

Nuptiale LAMOTE DE GRIGNON

Berceuse de l'Oratorio "la Nuit de Noël" . . . »

Juin ! »

PIANO PLEYEL GRAND ORGUE CAVAILLÉ-COLL

Prix des places: Parquet 1re série, 10 fr., 2me série, 7 fr. —

Amphithéâtre, 5 fr. — Galeries, 4 fr. (Tous droits compris)

On peut se procurer des Billets à l'avance à la Schola Cantorum, 269, rue Saint-Jacques, au Guide-Billets, 20, avenue de l'Opéra et au Bureau Musical de Paris, 32, rue Tronchet.

+ Paris, 30 Maig 1926

Molt agraït Mre Lluís:

Merce's, en nom propi i d'en Robert,
d'haver-nos enviat les cançons.

Estem ultimant els detalls del concert; Sen vulqui que tingui éxit, veu dir
que vingui molta gent per l'èxit artístic
amb ^{els} obres d'en Nivola, Lluís i M^{re}.
Ramon, està ben angustat.

ahir vaig sentir Le Regnard; en va
agradar molt. És una veu molt fresca, ben
igual en tota la tempesta. El si agut de
l'Assol Maria el dona amb una facilitat
amb una pureza i plenitud de si
encantadores. Semis canta amb l'aire.
nuclauca dirien aquí, espontaneïtat, d'un
aucell

Tenré que m'havé posat al programa
però cometi que no hi tinc cap culpa; en
Gilbert Lannier ha regut l'esca del fe-
cot. Aixís i tot no em vaig decidir fins
a considerar l'opinió de d'Indy. Vaig de-
manar-li em digués amb tota sèrie-
tat si li semblava que valia la pena
de fer tancar el concert, la meua resposta
i després d'haver-la examinada, em va
dir que no tingués cap escrúpul, i que
podia amb tota seguretat donar-la al
públic. Ja veu, doncs, ~~que~~ jo no hi
~~he~~ tinc cap responsabilitat en aquest
assumpte.

Fins avui no emís a en Millet l'article
sobre la tècnica de l'òrgan. El de la Perse-
nitat - amb majúscula - encara no l'he
començat.

Ben preguntat si no feuria escriure res
per òrgan. Heu votat en vol mutar!

Tot ho faren ni Sen vol, foris ara com
ara, amb una simplicitat en preparació, una
suavetat que cal continuar ... i acabar - tinc
esborrat el segon temps, Scherzoi sembla
amb variacions, em sembla que n'hi he
gaudet! La Clàstima es que m'vaig tan
dipressa com voldria, estic segur que m'
veigés mes sovint el vol, tot refaria amb
molta mes facilitat. Quan fessis en la
plana de Vick! Ben Gilbert Carverius
dieu que es necessari haver perdut el sang
per a decidir-n a viure a Paris, nota en
cel color de plom i t'hi cal. Est s'aca-
barà ni Sen vol.

Ja fa molt temps que estic pensant que,
el diatonicisme alla gregoriana es una
unica perillós. Enc que molts han foris
exageradament, al peu de la lletra, les parantes,
del Motu proprio i ~~han~~ fet ni fa ni fa el

Enginert raiciat: si el cant gregori es
el model de tota múnica religiosa, per a fer
múnica digna de l'església hem de fer múnica
gregoriana si no hem pensat que,
fer múnica gregoriana en foli ríge d'h
es tantmateix un anacronisme, i hem mi-
bat a fer veritables còpies de cant gregori, na-
turalment ben inferiors al model. Exem-
ple: les cançons religioses del P. Manana

Es clar que no es tracta, ~~de~~ ^{però} m'en guard,
la múnica inspirada en el cant gregori
transformada, però, en substància ^{profana} pel com-
positò capaç d'equivaler a múnica de transes-
tanciació. I em sembla que estic fent
lo mateix amb la múnica catalana.

Ben fi; quan em veurem ja parlarem
llargament de tot i tocarem totes les
orgues --- i anirem a dormir ben
tard, veritat? Ja estic veient que, per a
tenir temps de tot, hauri de passar veint
a vint-i-un hores!

Antoni Riba Martí
Igualada ^{per} 1ª Setembre 1926

Devolguet M^{re}. Rouven:

He rebut la seva carta i vaig a contestar-la tot seguit. Vaig arribar ahir vespre. Sis-pensí deus el meu retràs.

Hauria hagut de sortir de París el 15^h d'Agost però dificultats de viatges van anar a formant el meu viatge

Mercis de l'honor que em fa devolguent-me a entrevistar l'orgue de Roda; i em plau molt que la primera inauguració, el meu primer intent de recital d'orgue, sigui a la plana de Vich i qui degut a la seva amable invitació. Mercis.

Dona's bé, accepto amb molt gust a condició de poder disposar de l'orgue tres o quatre dies abans de l'audiència. No hi res tan esverador com to

car un instrument desconegut amb
l'aggravant, en aquest cas de Rode, de tocar
en un pedalier diferent. Veig que aquí
el pedalier acostuma a tenir la forma
de vau mes o menys pronunciada
mentres que a París tenim el peda-
lier recte, com el de la Catedral de Vich
si no recorde malament.

El programa podria ésser el següent:

Preludi i Fuga en la major - Bach

Chorals { Crist es subjecta a la mort " "
 { Sentís del cor - - - " "
 { Jesús joia meua - - - - " "

Preludi en sol major " "

Si aquest programa li sembla's poc
extens podriem afegir-hi un altre

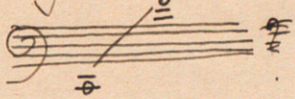
Choral Agnus Dei, perquè els tres

chorals son molt curts; simplement
~~acompanyant~~ la melodia del choral arun-
nirgada - - - com Bach sabia fer-ho,
compti un parell de minuts cada

choral. Un cantori el choral Agnus Dei es molt més desenvolupat (uns 5 minuts de durada) es un dels darrers chorals que Bach va escriure; una meravella! No ens em fa por que amb un orgue petit com deu ésser el de Roda, no ~~podem~~ disposar ni dels registres que serien necessaris per a tenir tot el partit d'aquest choral. No obstant seria molt que no torques: sinó arribar a tocar-lo $\frac{f}{f}$ modificant la registració.

No l'espaute - es a dir a V. no l'espauteu pas, pondeu els tons - un programa d'obres de Bach. El Preludi i Fuga en la major es una pura delícia el tema de la Fuga es una melodia fresca a tot vent, els francesos l'anomenen fugue primanière (primaverat) No parlem dels chorals que són l'expressió del nostre primer cristianisme: i el Preludi en sol major es que un cop ja a la fi, es una explosió joiosa, la fi a un gegant, el Pare Bach un dia de festa Major, per exemple, una fi a fort i nícua que diria en l'illet

si ho hagut safrigit amb temps tanca
pogut ficar alguna cosa de franc però
ara no es possible

El pedaler té l'extensió reglamentà-
ria?

Molt uords a en Rafel Subirachs.

Estic molt encuriosit per conèixer el
seu estudi sobre l'armonia popular

Hienc moltes ganes d'entendre
de moltes coses.

Res més. Fins aviat
Seu oson.

F. Riba i Guals

adresa, 40, St^e Trinitat